

Fazla Bey'in Papağanları

– AliKemal · 27 Nisan 2016

Fazlı Bey, bu adını yıllar var ki, sadece resmi işlemlerde kullanır olmuştu. Yediden yetmişe, tanıdığı hiç kimse onun asıl adının Fazlı olduğunu bilmezdi. Kendisi de kulak aşinalığı kalmayan bu ad yerine Fazla Bey lakabına iyice alışmıştı.

Düztaban ve ufacık tefecik bir adam oluşu yüzünden sürekli ağrıyan baldır etleri en önemli şikâyeti idi. Bu sebeple oturarak yaşamak ağrılarına hep iyi gelir sanırdı. Ekmek parasını da oturarak kazandığını söylemek mümkündü. Mesleği yazarlıktı. Polisiye öykülerin en etkin kalemi olarak ün yapmıştı. Gazetede ki," Pet şişe içine sıkıştırılan papağanların her biri yaklaşık 980 dolar değerinde," şeklinde atılmış iri puntolu bir manşetin altında okuduğu haberden yola çıkarak kafasında bir polisiye öykü kurgusu hazırlamıştı ya, bir şeyler yazıp tamamlamak için çırpındıkça, seçtiği konunun zorluğundan, konuyu detayıyla anlatmayı bir türlü beceremiyordu. Evindeki çalışma odasında bilgisayarına bir şeyler yazarken, yazdıklarını beğenmeyip, silip, sil baştan yeniden yazarken, akşamı çarçabuk etmişti. Onun bu beceriksizliğinin farkında olan sevgili papağanı Sarı İbik de susmamacasına damarına basıp duruyordu. "Aptal Fazla!... Beceriksiz Fazla!..."

Gazetede ki haber şöyleydi: "Endonezya'nın Doğu Java bölgesinde yer alan Surabaya kentindeki Tanjung Perak Limanı'nda görev yapan gümrük polisi, yasadışı yollarla yurtdışına çıkarılmak istenen 24'ten fazla papağını pet şişelerin içine yerleştirilmiş halde ele geçirdi. Her biri yaklaşık 980 dolar değerinde olan hayvanlar kurtarıldıktan sonra sağlık kontrolüne alındı. Sarı ibikli cinsindeki papağanlar Dünya Doğa ve Doğal Kaynakları Koruma Birliği tarafından 2007 yılında 'Nesli tükenmekte olan hayvanlar' kategorisine alınmıştı. Bu papağanların doğadaki sayısının 7 binden az olduğu tahmin ediliyor. Endonezya'da her yıl 10 binden fazla papağanın yurtiçi ve yurtdışında yasadışı ticareti yapılıyor. Ülkedeki yaygın kuş kaçakçılığı sırasında hayvanların yüzde 40'ı telef oluyor." Kaynak: Reuters, MailOnline...

Dışarıda hava parçalı bulutluydu; yağmur yağmıyordu fakat sertçe esen bir deli poyrazın rahatsız edici sesi kulaklarına kadar geliyordu.

Tam kaçak kuş ticaretini yazmaktan vazgeçip yeni bir öykü yazmayı düşünmeye başlamıştı ki, kapı zili çalındı.

"Akşam akşam kim gelmiş olabilir ki?" diye söylenerek ayaklandı. Gitti, kapıyı açtı.

Gelen, bir 'bu eve gelmesi muhtemel kişiler listesi' hazırlasa, listenin en altında dahi kaydetmeyi düşünemeyeceği öz be öz babasıydı. Çocukluğundan beri hiç görüşmediği biyolojik babası... Adam, her limanda bir sevgili, her sevgiliden bir piç edinen kaşağı denizcilerdendi ve Fazla Bey de, ne yazık ki, o piçlerden birisiydi. Annesi bu adamcağızı kovalayıp da Fazla Bey'i evlat edinip bağrına basan bankacı Tuncay Bey ile evlendikten sonra, ilk kez şimdi karşılaşıyorlardı.

Yanıdaki iki koca valizle kapısına dayanmış, altmış yaşlarındaki adamı bir anda tanıyamayan Fazla Bey, onu, "Buyurun?" diye sorarak karşıladı ise de, adam, bu soruyu içeri buyur edilmiş gibi algılayarak valizleri çekiştire çekiştire daldı içeriye...

"Ben senin babanı!"

"Öyle mi? Durduk yerde, nereden çıktı bu babalık, şimdi?"

"Denizden... Emekli olup İstanbul'a döndüm."

Salona geçtiler.

"İstanbul'a dönmene bir şey diyemem ama, benim evime gelmene gerek yoktu..."

"Senin evine gelmiş değilim, nereden çıkardın onu? Bu ev benim! Ben almıştım annen için... Nerede o?"

"Annem mi?"

"Evet!"

"Geçen yıl kocasıyla beraber trafik canavarında rahmetlik oldular..."

"Üzüldüm... Nurlar içinde yatsınlar."

"Âmin! E? Derdin nedir, niye geldin, anlat bakalım? Annemden bana miras yoluyla geçmiş bir eve, benim diye sahiplenmek için mi geldin yani? "

Adam, getirdiği valizlerin kapaklarını açtı. Her iki valiz de pet şişeler içinde sıkıştırılarak yerleştirilmiş sarı ibik cinsi papağanlarla doluydu. "Bunları Endonezya'nın Doğu Java bölgesinde yer alan Surabaya kentindeki Tanjung Perak Limanı'ndan yasadışı yollarla getirdim."

Fazla Bey, görüntü karşısında küçük bir şok geçirdi. "Aman Allah'ım!... Aman Allah'ım!... Olamaz!..."

"Bunların her biri yaklaşık dokuz yüz seksen dolar değerinde..."

"E-e?..."

"E'si, ben pet shoplara devredene kadar kuşlarım da, ben de sende misafir olacağız..."

"Tasadüfe bak! Ben de sabahtan beri oturmuş, bu kuş kaçakçılığına dair bir öykü yazmaya çalışıyordum."

"Biliyorum..."

"Biliyor musun?"

"Tabii ki, yoksa benim ne işim vardı burada?"

Fazla Bey'in elinde o anda bir silah olmuş olsaydı, adı gibi biliyordu ki, bu adamı vururdu.

Adam ise cebinden çıkarttığı keskin çakısıyla plastik şişeleri keserek, içindeki papağanları ortaya çıkartıp tasnif etmeye başlamıştı.

"Bu ölmüş... Ha, iyi bak, bu sağ..."

Şişeler içindeki papağanların her üçünden biri ölmüştü.

Fazla Bey öfkesini daha fazla dizginleyemeyerek haykırdı. "Defool!... Al kuşlarını ve terk et evimi!..."

Çabuk!... Yoksa polis çağıracağım!..."

*

Fazla Bey, yazdıklarını baştan sona bir kez daha okudu. Kendi kendine söylenmeye başladı. "Şu rezilliğe bak yahu! Gemici biyolojik baba kaçak kuşlarla çıkıp geliyor da, tam ben o kuşları yazarken... Falan, filan... Böyle bir saçmalıkla okurları aldatabileceğimi mi sanıyorum, ne? Ben bu öyküyü yazamayacağım arkadaş... En iyisi vaz geçmek..."

Sevgili papağanı Sarı İbik de devamlı damarına basıp duruyordu zaten. "Aptal Fazla!... Beceriksiz Fazla!..." Anlamıştı ki, bu öyküyü kotaramayacaktı. Bu defa yazmaktan kesinlikle vaz geçti. Bilgisayar klavyesiyle yazdıklarını taradı, tam 'delete' tuşuna basmaya niyetlendi ki...

Evin kapısı çalındı. Gitti, açtı.

Karşısına çıkan kara kılıklı, kara gözlüklü mafia tipleri daldı içeri.

"Kuşlar nerede?"

"Ne kuşu? Siz de kimsiniz?"

"Biz kaçak kuş mafyasıyız! Biyolojik baban olacak o hıyar ağası denizci bize ait papağanları araklayıp buraya getirmiş! Çabuk çıkar onları, nereye sakladığın..."

Mafialardan biri belinden tabancasını çekip Fazla Bey'in kafasına dayadı. "Üç kadar sayıyorum. Sonra sıkacağım haa!.... Bir... İki... iki buçuk.... iki yetmişbeş..."

Fazla Bey daha fazla dayanamadı, altına küçük suyunu, (yani çişini) kaçırdı ve başladı zırlamaya. "Hüüü... hüüü..."

"Zırlama lan!"

"Hüüü... nasıl zırlamam abey! hüüü... hüüü... görmüyor musunuz, korkudan altına kaçırdım..."

"Çok mu korktun?"

"Hem de nasıl!"

"Tamam korkma! Öldürmekten vaz geçtim."

"Hüüü... hüngürrr..."

"Zırlama lan! Susarsan para vereceğim sana. Her kuş başına yüz dolar..."

"Hüüü... hınck!"

"Tamam, kuş başına yüz elli..."

Fazla Bey, neden ille de bu kuşları almak istedikleri merakına dokununca, bir yandan da zırlamayı sürdürerek, "Kuş sever misiniz?" diye sordu.

"Diğer Mafia, "Evet," diyerek sırttı, "özellikle de salçalı, soslu pişirildikleri zaman."

"Zavallı kuşları yiyebilmek için mi bu kadar çok parayı gözden çıkartıyorsunuz? Yazıklar olsun size! O güzel hayvanların eti ne, budu ne? Gidip kasaptan tavuk alın yiyin, onları yiyeceğinize!"

Bu Panter Emel vari konuşması umduğu etkiyi yapmamış olsa da, çok etkili oldu ve Mafia elinin tersiyle onun suratına bir tokat aşk etti. "Şırıraakkk!"

"Ne vuruyorsun beeee..." diyerek yeniden sesini yükselten Fazla Bey, "Kuşlar bende değil; evet, o baba müsvettesi getirdi buraya ama, zavallı hayvanların halini görünce çok üzülüp hepsini kovdum," dedi.

Çalışma odasında kuş arayan ikinci Mafia, "evet, doğru söylüyor," dedi. "Bilgisayarına da yazmış böyle yaptığını..."

Tokat atan Mafia, dikleşerek, "biz o kuşları o denizciden almayı biliriz!" diyerek silahını beline geri soktu. Arkadaşına, "Yürü gidelim adamım!" dedi. Gittiler.

Fazla Bey, çiş kokan kılıklarını çıkartıp yıkanmak için banyoya gitti. Yıkandı da... Tertemiz bir halde çıkıp bilgisayarının başına döndü ve yazdıklarını yeniden okudu.

"Yok... Hayır... Bu kadar çok saçmalamayı nasıl başardığıma kendim bile şaşıyorum. Silmeliyim ve bu öyküyü asla yazmamalıyım," derken...

Yine kapı çaldı.

Yok... Bu defa gelen kapıcıydı. Sabah gazetesini getirmiş ve "marketten bir istediğin var mı Fazla abey?" diye soruyordu.

Sevgili Papağanı Sarı İbik ise içerden, "Sidikli Fazla... Korkak Fazla... pastırma aldır... yumurta aldır..." diye öterek kendi isteklerini duyuruyordu. Onu taklit eden başla papağanların seslerini de duyan Fazla bey,

onların İngilizce dile getirdikleri isteklerini, özellikle Endenozya aksanıyla İngilizce bilmediği için anlayamadı.

Kapıcıya, "sen bir çuval papağan yemi al gel, en iyisi..." diye emretti.

Odasına geçip, sağda solda tünemiş onlarca Sarı İbikli papağanın arasında gazetesini açıp okumaya başladığında, gazetenin üçüncü sayfasında okuduğu, "Beyazıt'taki otel odasında bulunan altmış yaşlarındaki eski bir denizciye ait cesed..." şeklindeki haber, onu, her gün okuduğu sıradan haberler kadar bile etkilemedi.